

Dongó LCLAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 10. szám.

Ára 4 fillér.

1914. március hó 8.

Tavaszköztűn.

A tavaszról (bár meg se jött még)
Verset kellene dallani
Ugyebár, kérem, azt gondolják,
Az ember vágyát tavasz köztűn
Kergeti, űzi valami,
Titkos nagy, benső lázadások
Uralják szívét a középben
És övezik a peremét,
S az ember tán ezért ír verset ...
... Ezért fenét.

Az ember fázik a böjti szélben
S szeretne aludni magyot,
Az ember szíve még az ősszel
Végleg csontkeményre fagyott,
Az ember az egész világból
Mit sem szeretne hallani,
De ráüzen a szerkesztője:
Nem tudja, hogy már március van?
Hát tessék erről dallani.

Az ember aztán — mit csináljon,
A folytonos ráüzenéstől
Hisz úgy sem alhatik tovább,
A fogait megcsikorgatja
És ölt tavaszi új pofát,
A lelke tele gyász-zenével
Mégis kerülnie muszáj,
S csodálatosmód kitalálja,
Hogy új mezt ölt a téli táj.

Uraságtól levetettebb
Egy agg színész nő sem lehet,
Mint ez a visszatérő téma,
A megérkező kikelet,
Mikor a fecske jön maholnap,
Mondván példátlan közönnyel
A százszor hallott dallamot
S amikor az ember jobban érzi
Azt, amit hosszú földi útján
Könnyelmű módon elhagyott.

Érzi az ifjuság tünését,
Lát fát, mely rügvet sose hajt,
Szárnyaló álmot hagy suhanni,
Még csak utána sem sóhajt,
Valamit keres csukott szemmel
S magára marad egyre jobban
Mint őszi dőben az avar,
... Körülbelül már meg se értem,
Hogy a tavasz és szerkesztő ur
Tőlem vajjon mit is akar.

A zenésznők műkedvelnek. De csak közkívánatra!

HALLÓ!**HALLÓ!**

Röpcédulákat osztogattak a napokban Makón humoros, szóról-szóra a következő tartalommal:

Halló! Közkívánatra! Halló!

A makói

elsőrendű zenésznők

több iparos ifjak közreműködése mellett

1914. évi március 8-án a Korzó szálló nagytermében (az udvarban)

táncmulatsággal egybekötött

műkedvelői előadást

rendeznek, melyre ezuton hívja meg a n. é. közönséget a rendezőség.

Előadásra kerül:

A NAFTALIN.

Em'má teszi, mondok. Hála a mindenhatónak, hogy a szomorú börtben is gondoskodik egy kis vigasságról.

Vagy tán nem is az Isten, hanem a Devla rendezi ezt a kellemes mulatságot, merthogy *zenésznőkről* lévén szó, kik lehetnek azok, ha nem női muzsikások, azaz hogy cigány urhölgyek, akik bár nyilvánosan nem igen szerepelnek a zenemuzsikával s nem is annyira *zenésznők*, mint inkább *zenésznék*, szintén zenésznék, akik Purcsinál is jobban hegedülnek, merthogy a szintén zenész urakat csakis ők dirigálják, mondván: — ácsi bibas, ugy táncolsz, ahogy fityilek!

Ez a nagyteremben, vagyis udvarban megtartandó műkedvelői előadás is afféle kontra multság, merthogy az *elsőrendű zenészné* önagyságáék — igazuk is van — azt tartják, hogy őket

illeti az utolsó szó. Hát ez a cigány, pardon, *elsőrendű zenészné* műkedvelés is az utolsó szó a zenész nyilvánosságban.

Tehát *közkívánatra*, Dudi védnöksége alatt vagy mellett, és „több iparos ifjak“ közreműködése alatt vagy mellett (?) lehet élvezni este pont 8 órakor s mivel a zenét *Fátyol* István jóhírnevű zenekara szolgáltatja, a bál után a mulakra is fátyol „lesz borítva.“

Tehát lesz még cigánylakodalom!

A szorakozás.

Harcias menyecske áll a büntető járásbíró előtt. Egy kicsit belegázolt a más becsületébe.

— Hány éves? Kérdi a bíró.

— 39.

— Volt-e már büntetve?

— Igen.

— Miért?

— 30 napot kaptam egy kis szorakozásért!

— Miféle szorakozásért?

— Hát egy kicsit mögtorkoláztam az uram szeretőjét!...

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb tavaszi és nyári angol szöveteit.

Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

Levél a faluból.

Kedves Szerkesztő Úr!

Ilyen sem mindennap esik meg, a mi nálunk történt. Elveszett egy sipka. Nem is elveszett, de ellopták. Hogy mikor? A gazdája sem tudja megmondani, mert épen annyit öntött Makkhetesnél a garaton, hogy ne tudja megmondani. Tény, hogy ellopták. Hiszen a sipkát nem is lehet elveszteni, mert az ugy hozzá tartozik ilyen téli időben a paraszti emberhez, mint fej a nyakhoz, vagy szarv a tehénhez. És mégis ellopta valami istentelen csirke — akarom mondani csirkefogó. Pedig öröklött sipka volt. Apáról szállott a fiura. Régi szolga volt, mert a szabadságharc alatt még bégetett. Hűségesen kiszolgálta a nagyapát, az apát s mikor az unoka őrzésére volt szánva, kegyetlenül ellopták. Szív kell hozzá ilyen bánatba dönteni egy érdemes családot.

Nem is képzeli Kedves Szerkesztő Úr, micsoda kincs egy ilyen báránybőrsipka. Az első ködös őszi reggel fejre kerül s vetés zsendülésig le sem jön. Ha a kemence nem jól fűt, még az ágyba is elkiséri éjszakára a gazdáját. Mi is lenne télen a paraszt sipka nélkül? Fejetlen báb. Kupak nélküli pipa. Csodálatos egy is ez Kedves Szerkesztő Úr. Más ruhadarab, ha viselik, kopik, a sipka meg nő. Nő kívül-belül. A női becsület minél többet beszélnek róla, annál kisebb. A sipka? Minél többet használják, annál nagyobb, annál jobb. Belsejének hajdan fehér szőre három-négy nemzedék verejtékes gondjának hü törülgetője. Ha gazdáját gond hántja s izzad, selymes szőrével megsimogatja homlokát, felszárítja verejtékcseppjeit. Ha gazdája öszül, hajának feketeségét nem engedi eltűnni, inkább az ő fehér szőre lesz fekete. A család gondjainak igazi muzeuma. A külseje? Az meg csoda, hogy mennyiképen szolgál. Ha kell, salveta, ha kell, törülköző, ha kell, zsebkendő, ha kell, párna, Isten tudja, hogy még micsoda. Gyerekeknek háborusdinál kitűnő játékszer. Földhöz csapva olyat szól, mint egy montenegrói ágyu. Gyereknevelésnél nélkülözhetetlen eszköz. A legvirgoncabb gyerek is megszelidül, ha hátára repül. Tyukültetés nélküle nem történhetik. Csak akkor kél sok kakas, ha belőle tesz a tyuk alá a tojást. Újszülött fiúnak legelső ruhája. A gólya néni ezt teszi legelőször a fejébe. Kamara céljainak is kitűnően

megfelel. Kova, tapló, acél, vagy gyufa, dohány, néha egy kis bagó hol találna jobb raktárt, mint alatta, ha fejre huzzák? Apróbb lopott dolog is biztosan huzódik meg árnyékos melegében. Mindenre lehet használni, mint a diána sóborszeszt, kiért félti annyira gazdája. Azért nem emelné le a világ minden kincséért, ha köszön. Azért öröklí mindig az első szülött fiu, mert a család legdrágább kincse, nemes levele. Minél nehezebb, annál több őshullott ki alóla. Hogy ne volna hát baj, ha elvész. Ma már nem is lehet olyan sipkát venni, mint a milyet a nagyapák csináltak. Ma már a birkák is hamisítják a bőroket. Vagy azok a birkák, a kik nem hamisítanak?

Ne haragudjék Kedves Szerkesztő Úr, hogy ilyen sokat összefirkáltam erről a sipkáról. Nem tehetek róla, hogy ennyire sajnálom magam is, de meg is eshetik az ember szíve szegény sipkakáros pasason, mikor már kalapban jár, pedig messze van még május. Addig pedig úgy kidukál a parasztnak a sipka, mint számárnak a fül.

Isten áldja Kedves Szerkesztő Úr!

Tisztelője

Bürge Bálint.

Háziasszony.

Ur (a mellette ülő háziasszonyhoz): Tudja azt nagyságos asszonyom, hogy városunkba egy század huszárság érkezett?...

Háziasszony (megütődve): Csak egy század. Az mindössze száz ember...

Ur (engesztelőleg): Nagyságos asszonyom ne felejtse el, hogy száz huszárral, száz ló is jár.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben. Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

Tisztöletteljes levelem a makói úri kaszinó elnökéhön.

Megkövetöm a nagys elnök urat, hogy szegény paraszti létömrre írni merészködtem, de amikor a haza sorsánál is fontosabb dolgrul vóna szó és okos emberre vóna szükség, akkor mondok mán én is csak előálllok, azért is, mert iskolát jártam, (kettőt a tanyán, az igaz, hogy addig is a tanító ur malacait etetgettem, most legalább ez menti a helyesírásbéli járatosságom) azért is, mert katonáék-nál is szógáltam, a trénereknél, no mög vármegyei szömély is vónék, lévén Kutyaabagason az első tiszteletbéli kisbiró. Nem akarom ezen tolakodásommal mögsértögetni a sok makói okos urat, akik úgy mongyák valamikor az egyetemlegességre és sok más pesti tudományos és másféle intézetekbe bejáratosak voltak, de tudom, amikor baj van, akkor szükség van a közkatonákra is, mint követválasztáskor. Oszt möglehet, ha meghallgatniak, megmenthetem azt a szép intézetet; ugyis a fogdoktor ur már kétségbe esett, hogy ha eldobolja az az új végrehajtó, nem lesz hol álomraahajtani a fejét ebédután. Kár vóna eladni azt a szép nagyablaku házat a gimnázium közelségében. Ugyis azt mondogatja a kántor ur fia, aki abba az iskolába járkál tudományt legelészni, hogy a nagy ablaklyai mián meg akarja venni a gimnázium gazdája, mivelhogy náluk nagy szükség vón nagyobb világosságra.

Nem vóna az nagy baj, ha kisorsolnák a Kaszinó kevés kis adósságát, aminthogy akargyák is, de a Hencsi aszonta a multkor, hogy előbben azoknak az uraknak az adóssággyát szeretné kisorsoltatni, akik szeretnék megvenni a sorsjegyeket.

Az sem lönne nagy baj, ha gyűjtést kezdenének, elvégre kérni nem szégyen, ha kap is ez embör, aztán mint a közmondás mondja, jobb gazdag koldusnak lenni, mint koldus urnak.

Azonban szerintem, no meg az alispán ur szerint is, mivelhogy egyként megyei szöméljek vónánk, legfontosabb lenne, ha a gibiczek a 13. §. megtartását jobban az eszükbe fogadnák, mert akkor a gyengébb idegzetűek is merészkednének bibliázni és a kártyaipar fellendülne. Aztán a nemesebb fajtáju játékokat: a huszonegyest, meg a ferblit is meghonosíthatnák, ahogyan a Szvetyi

ur akarná, mert akkor úgy gyünne a vendég, mint a mult hétön a tájfajtákhon.

Aztán ne fizessenek a Grünstein patikárusnak, mert az méregdrágán a kokszt helett ugyis tégladarabokat szállít, hanem a vendégek hozzanak magukkal néhány darabot a zsebben, a drága és rossz villany helett meg gyertyákat égessenek, az előbbit a Pudler majd ellenörzi, hogy mások is ne csalhassanak, a gyertya meg nem veszödelmes, nem lévén fehér személj a háznál. Így igaz, hogy Pudler a zsebek vizsgálatjával tulságosan el vóna foglaltatva, de a tagok a sajátön kényükre hozhatnának hazulról ki inast, ki meg szobalánt (persze az utóbbiak a forgalom emelkedésére való tekintettel csak szömrevalók löhetnének).

Ezök, de legföb az utóbbiak bizonyos idő multvást meghoznák a befektetött töke kamattyaít és bizvást mondom, nemcsak a fiatalág gyünne, mint a fölhö, de a kávéházi urak is itt legeltetnék szemeiket a fehércselédek bájain és mind visszapártolnának annak az urnak a vezérletével, aki úgy hozzátartozik a Weisz kávé berendezéséhön, mint a katolikus paphon a szoknya és a magosabb haditudomány előadója a törzsasztalnál, amelynek egyedüli katonaviselt tagja. Azért vóna jó, ha ő is gyünne, mert jót jelent, aszongyák a kávésnak is ő a kabalája és hálából ingyen kap annyi vizet, amennyit csak akar. (U. i.: nem a fejibül!)

Tisztölettel:

GUBACSI BUGACS GERGŐ

t. b. első kisbiró.

Párbaj előtt.

— En garde! Készen vannak az urak?

— Már 5 perce, csak a fehér — hiányzik?

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerü összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók,** uj és használt **vetögépek, szecs kavágók, répvágók, morzsolók,** valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktáraban. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

A korzón.

— Ez az öreg bácsi már jó ideje, hogy követ, most befordulok a lakásom felé, majd meg látom, hogy — következetes marad-e.

Minek tanulni?

— Megtanultad a földrajzot, Béla?
— Minek papa? Hiszen a Balkánt tanuljuk, ott meg mindennap változik a helyzet.

Szegedi buckai, Kitünő homoki,
Legjobb gyoroki boraim

megérkeztek, valamint a kitünő minőségű

s ö r ö k

mindig frissen csapolva kaphatók. Vendéglői helyiségeim a mai kornak megfelelően, izlésesen vannak berendezve.

Kitünő konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Baresay-utca.)

Házhozvitelnél úgy a boroknál, mint a söröknél árkedvezmény.

A gazember.

Hét festetlen, piszkos asztal mellett meggörnyedve, mohó buzgalommal szántja a sort sor után hét sápadt, borotvátlan-képű, éhes diurnista, míg a nyolcadik asztal rabszolgája e pillanatban félig állva, félig ülve, verejtékes homlokkal, pirulva és sápadtan, félelemmel és tisztelettel türi egy borzasztóan mérges, köpcös, alacsony emberke recsegő szitkait:

— Tolvaj, gazember! Megcsiptelek valahára, te jómadár. Most nem tagadhatod, itt a bizonyíték. Hát azt hiszed, te rongy, te szemét, hogy az állam lopja a pénzt? Azt hiszed, ezért fizetünk az az ilyen elvetemült fráternek naponként két koronát? Tizenhatodikán pusztulhatsz. Hat gyereked van? Annál rosszabb, legalább már most éhen pusztulnak a fattyak, mielőtt olyan gazember, sikkasztó, tolvaj válnék belőlük, mint az apjuk.

Ezzel a tajtékzó kis úristen visszazáguld a szobájába, otthagya a sápadtképű, megtört gazembert, aki deresedni kezdő fejét két könyökére támasztva, némán bámul az előtte fekvő, félig teleirt papir fekete soraira.

A hét kolléga csak lopva mer a bűnösre nézni.

Az ajtóban eddig tanácstalanul álló idegen most végre odamerészkedik egy asztalhoz és azt kérdezi:

— Mit vétett ez az ember?

A kérdezett előbb fürkészve nézi végig az idegent, mintha azt mérlegelné, vajjon meg tudja-e ez érteni a rettenetes bünt egész nagyságában? Aztán hal-kan, de fölháborodva és az elkövetett bűn méretein elszörnyüködve suttogja:

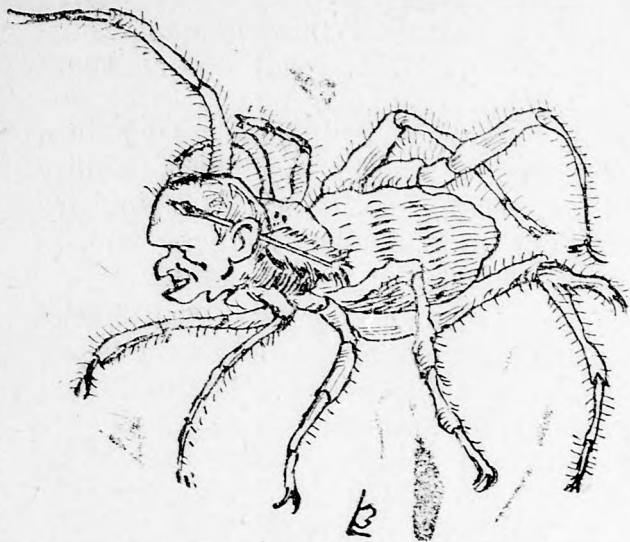
— 3-as sorvezetőt mert használni 2-es helyett. — A gazember...

A szórakozott.

Egy néptanár vőlegény esküvője napján lekési a vonatot. Izgatottan szállad a távirdába és a következő sürgőnyt menesztí

— Esküvőt távollétemben ne tartsák meg.

Makó város új képviselője.

Na hála neked Ádonáj, hogy ezt megérvünk engedted. Hála neked, hogy gondoskodtál Makó városáról igen bölcsen, s módot nyújtottál közkedvelt Skorpiónknak, hogy képviselhesse ezt a szegény, szerencsétlen várost. Óh hazám! Oh nemes városunk! Most már aztán képviselve leszel, vagyis viselve lesz a képed, mely eléggé viseltet volt már amugy is. Kivánunk neked erőt, egészséget, hogy elviseld ezt az újabb istenáldást. Ámen!

Ki árulhatta el?

Egy nagykereskedő cégnél már három éve van egy könyvelő. Egy nap a főnök az irodába hívja és így szól:

— Kedves barátom, ne haragudjon, de fölmondok magának.

— Miért? — kérdi a könyvelő — nem tettem eleget kötelezettségemnek?

— Én nagyon megvagyok magával elégedve — mondja a főnök — és nem is hiszem, hogy egyhamar pótolhatom-e, de tudja, hogy én keresztény szociálista vagyok, ha nem is vagyok azért antiszemita, de a vevőim mind keresztények és én tegnap megtudtam, hogy maga zsidó, a vevőim kimaradnak, ha megtudják, hogy én egy zsidót alkalmaztam.

— Nahát nem tételeztem volna föl a nagyságos asszonyról, hogy engem elárul — mondja a könyvelő.

Vendéglőben.

Egy jónevű vendéglőbe vasárnap este betér D. ur a héttagu családjával, elhelyezkedik egy asztalnál és mindnyájuk számára egy: mondd egy pohár sört rendel. Azután egy papirosból előveszi a vacsorát és a család falatozni kezd.

A pincér, aki ezt észreveszi, tiltakozni akar, de D. ur gorombán ráförmed:

— Mi köze hozzá?

A pincér elrohan a főpincérért. Ugyanaz a jelenet. A főpincér látván, hogy ezzel az emberrel nem boldogul, a gazdáért szalad. A gazda szigorú lépésekkel közeledik az asztalhoz és rárivall D. urra:

— Nem tűröm, hogy egy pohár sör fejében itt egy egész asztalt lefoglaljanak és ráadásul még a maguk hozta ételeket fogyasszák el.

— Ne parancsolgasson — felel vissza D. ur. Magát nem ismerem, magával nem beszélek. Ki maga?

— Én a gazda vagyok, a vendéglő tulajdonosa.

— No ennek örülök. Önnel már az imént szerettem volna beszélni. Mondja csak kérem, tulajdonképpen miért nincs ma zene? Ez nem járja, idebolondítani az embert hiába! Ha ezt tudtuk volna, be se tesszük a lábunkat ebbe a helyiségbe!

Jubileum.

Sóvágó Illés életében jelentős fordulat volt a tegnapi nap. Ekkor ünnepelte meg ugyanis huszonötödik büntető tárgyalási esetét. Szokás szerint most is elítélték, előbb azonban megkérdezte a bíró:

— Van még valami mondani valója?

— Van, jelentette Illés. A tisztesség kedvéért nem szeretném, ha a nagyságos ur ítélne el huszonhatodszor is. Ugyan tesszen már megmondani, mikor lesz a nagyságos ur táblabíró?

TUTYI.

A jó kis Dózsa Simon elnök lett a kóser szent egyletben, vagy ahogy a körösztyények mondják, a Chevra kadisában. Annyi baj legyen. Azért nincs harag, ugy-e Krausz bácsi? Jó kis Krausz bácsi.

Aszongyák, hogy a jó kis Simon bácsi mögördömlő a nagy tisztességet, mert jó kis ember, és bele pászol a szent egyletbe, ámbár nem hajlik épen maga felé a keze. Nincs harag, jó kis ember.

Aszongyák, hogy a jó főrabbi meg a jó kis Kardos Izsó között sorsot huznak, hogy ki legyen a megyebizottságba. Ez úgy lesz, hogy aki a rövidebbet huzza, az kívül marad, vagyis aki kívül marad, az huzza a rövidebbet. Jó kis embörök.

Mán nagyon építik a zuj város házát, oszt aligha nem akar valami lönni, mer már a pógárnagy mellette van. Na így mán talán csakugyan nem lesz belüle semmi . . .

A jó kis miniszteri osztálytanácsos legyütt, hogy tanulmányozza a hagymaipart. Oszt mingyá kisült, hogy nem kő neki tanulni, mert nagyon érti . . . Első dóga elveszteni a pizit, mintha bizony a hagymások nem épen így lönnének. A jó kis hagymások.

Osztán csakugyan kiderült, hogy a jó kis hagymások nem tanunak a zosztájtanácsos urtul, merhogy hajmát termőni jobban tunnak Makón, mint a miniszteriumban, elanni mög épen úgy nem tunnak, ha nincs kinek.

A jó kis Pulitzer üdvégy nyugottan alhatik, nem vöszik vissza tüle a csödöt. Hát e miatt tán nincs is tömeggondja a jó kis tömeggondnoknak.

Hanem hogy a zosztájtanácsos ur elvesztötte a piztárcáját, a rendörök kaptak ki, hogy mé nem inpekcióznak. Mintha bizony nem sok mindön veszött vóna már el Makón olyankor, amikor inpekcióztak. De azé a jó kis bugyellárist csak nem én tanátam mög.

Janó levele.

Egy tót fiu a következő levelet írta az édes anyjának:

Kelt levelet, Makón 1914. III/6-án.

Kedves Szüleim!

Hála a jó Istennek egészséges, de csak kicsit tüdőt fáj, amit önnök is kívánok. Ez a tüdő nem kaptam orvosságot, hanem vászon darabot hideg vízzel a mellnek bekötött nekem. De most nem hanem csak lábam és fejem megmostam forró vizet az este mindig. Az ágyt kemény párnát és paplant 2 darab fedi ágyba. Most vasárnaphoz 2 hétig akkor édes anyámt kell jönni vissza. Ez a szobát 29 szám nem alszom, másik szoba messze 25 szám. Én minta ember, köhög sok fekütem ágyba egész északát nem köhögöt, hanem reggel és este kicsit köhögöt. Reggel és este mindig Tejet inni és kenyeret. Délbe üres leves sült hus akartam montani. Az orvos az monda. hogy nem szabad meleget ülni, hanem mindig hideg sétálni és hideg alszani és jó szeretem.

Tisztelem édes anyámat. Csókolom kedves szüleim!

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utánzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator mütrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Rend a lelke mindennek. Ez axióma értelmében járt el a köztársaság is, amidőn megválasztott tisztviselőinek szolgálati pragmatikát készített. De hogy ajtóstól ne rohanjak a nagy állam megalapozásának ismertetésébe; el kell mondanom, hogy a tisztujítás lélekemelő ténye is megtörtént.

Az összes korcsmák telve voltak és a tehetséges hivatalnokok óriási szótöbbséggel elbuktak. A nép, a főséges nép, melynél csak a tenger a felségesebb, ha zavaros, isteni módon nyilatkozott meg. Angster a felvilágosodottak élére állott, kezébe egy hatalmas rózsa-füzérrel, s hóna alatt „A hét pecsétetes mennyei levélről írott népjózanító égi könyvecské”-vel és fennen hirdette, hogy a nép szava Isten szava. Ez a kortesfogás azonban amint a választás után nyilvánvaló lett, hátrafelé sült el, amennyiben igen sokan atheistákká lettek. Nagy általánosságban azonban még is igen ember-séges szempontok jutottak kifejezésre.

Igy tisztviselő lett mindenki, aki csak valamikor valamely rokonát a hajdani képviselő-testületébe szemlélhette nagy gyönyörűséggel. Sőt még ilyen szigorúak sem voltak. Elég volt kimutatni, hogy a pályázó nagyapjának a nagyanyja lábszomszéd volt azzal az öreg-asszonnyal, aki anyai réven nagynénje volt annak az irigylendő félistennek, aki anno... városatyja volt.

A rokonságnak ez a foka is elég volt arra, hogy néhány stréber okleveles emberrel szemben a szerencsés pályázó 200—300 szótöbbséggel belőholhasson.

Három napig tartott a választás, amelynek eredményét az elnökhelyettes a késő esteli órában hirdetette ki.

A nép kitett magáért. Pedig csak első ízben gyakorolta a jogot. Hátha még majd belejön!

Az egész joggyakorlat 2500 liter borba, 300 elgázolásba, 150 bevert fejbe, kilencven leégett házba s negyven kirakatba került. I. János, midőn a felséges nép alkotmányos működéséről a hivatalos statisztika adatai alapján információt szerezhetett, azonnal leült íróasztala mellé s egy új elaboratumba fogott, amely a népjogoknak még szélesebb rétegekre való kiterjesztése mellett kiáltotta ki a harcot.

És nagyon helyesen, mert az értékes rétegek még mindig alulmaradtak. Mégis azonban el lehetett mondani, amint mondani szokás, hogy a „nép bevitte az ő embereit.” Csodálatos érzékkel, amelyet honorálni ezideig semmiféle kormányforma nem tudott vagy nem akart, jelölte ki a „maga embereit.” Így a városfőnöki karba városfőnök lett: Zuzmara Gyurka. Miért? mert azért, hogy ennek a nagyapja az öreg Zuzmara, bíró volt 30 évig (be szép idő!) Füledd községibe. A városi jogikarba pedig Pedzy Mátyás uram lett a főfő, mert mán, hogy az Isten is erre a tisztségre teremtette, mivel, hogy a nevében van, hogy tudniillik pedzi Mátyás az igazságot. Jogitanácsos lett mellette Kolompár Béla unokája, akinek akkor irgalmatlan jó bandája volt a makói Mátyás-pincébe és cudar érvényesen tudta muzsikálni, hogy aszondi: „Nem ütök a jogászt agyon.” Hát ez is nagyon helyénvaló ember! Az adóhivatal élére került a „Respublika” fizető pincére. Miért? mert ide nem kell tudás, csak összeadás. A birói kar élére került Nagyitce János, egy szörnyen gazdag is, meg kövér ember is, volt vagy négy járandója, hát az Isten is bírónak tervezte. Az állatorvosi kar élén pedig Pecsényák Feri állott, egykor Igomán lóherélő és táncmester, de egy borzasztó fain ember, minden mozdulata olyan f nom volt, hogy ezt meg az Isten ipeg a marhák közé szánta. És így tovább . . . A választás eredménye nagy örömet okozott. És az általános megelégedést misem bizonyította jobban, mint az, hogy egyetlen egy választás sem lön megfelebbezve.

(Folyt. köv.)

Öröm és bánat.

Maier (Kohnhoz): Egy olyan emberhez, aki téged úgy megkárosított, adod a lányodat?

Kohn: Hadd el, eléggé meg lesz büntetve, a feleségemet kapja anyósnak.

Csak férj hiányzik.

Krauszné: Mondja Pinkászné, férjhez fog menni a maga lánya nemsokára?

Pinkászné: Azt hiszem. Kelen-gyéje már van, házibarátja is van, gye-reke is van, csak épen egy férj kell még.